
Samota

Jiří Wabi Ryvola

Hoboes

1. $\begin{matrix} E & & E^7 & & A & & E \\ \text{Do tváře čas mi hlubokou brázdu samotou vyrejval,} \\ H^7 & & & & A & & \\ \text{tělo je rozeschlej prám, když pluješ stále jen sám,} \\ H^7 & & E & & & & \\ \text{co je ti platný, že jsi kapitán.} \end{matrix}$

2. Do rezavejch strun svýho banja dávno už jsem nezahrál,
že jsem byl stále jen sám, v srdci mám ne jeden šrám,
život je tvrdej, i když jsi kapitán.

R. $\begin{matrix} E^7 & & A & & H^7 & & E & & C\#mi \\ \text{A tak vždy zůstaneš sám, nikdo ti nepoví,} \\ A & H^7 & & & E & & & & \\ \text{jak máš žít, abys byl milován,} \\ E^7 & & A & & H^7 & & E & & C\#mi \\ \text{a tak vždy zůstaneš sám, a koláč medový} \\ A & H^7 & & & E & & & & \\ \text{za tebe sní kapitán Korkorán.} \end{matrix}$

3. Na tváři mech mám z dalekejch cest tam do hor a údolí,
z košile mám jenom cár, ze smečky zbylo psů pár,
co bude dál, mi nikdo nepoví.

4. V kapse mám prach vodřenej z mincí, který jsem prodělal,
já jenom samotu znám, tak, sakra, co dělat mám,
abych měl jednou na pořádněj flám.

R. A tak vždy zůstaneš sám...